

Сергієнко Л. В. Формування творчої особистості вчителя / Л. В. Сергієнко // Образне слово Луганщини : матеріали XIII Всеукр. наук.-практ. конф. імені Дмитра Ужченка (10–11 квітня 2014 р., м. Луганськ) / за заг. ред. проф. Горошкіної О. М. ; Держ. закл. «Луганс. нац. ун-т імені Тараса Шевченка». – Вип. 13. – Луганськ : Вид-во ДЗ «ЛНУ імені Тараса Шевченка», 2014. – С. 278–279.

У тезах актуалізовано проблему формування комунікативної компетентності, як ключової, у процесі формування свідомої мовної особистості шляхом застосування дидактичних ігор як засобу інтенсифікації навчання мови в педагогічному коледжі на основі краєзнавчого текстового матеріалу.

Ключові слова: комунікативна компетентність, дидактична гра, мовна особистість, творча особистість.

ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОЇ ОСОБИСТОСТІ ВЧИТЕЛЯ

Лариса Сергієнко (ВП "Лисичанський педагогічний коледж Луганського національного університету імені Тараса Шевченка", викладач)

Сучасна освіта орієнтована на формування творчої, мобільної, комунікабельної особистості. Значення, яке сьогодні надається комунікативним зв'язкам у міжособистісному й професійному спілкуванні, актуалізує проблему формування комунікативної компетентності, що належить до ключових, особливо значущих для професійного зростання людини.

Процес формування свідомої мовної особистості нерозривно пов'язаний із збагаченням словникового запасу студентів, тобто з кількісним збільшенням слів української мови в їхньому мовленні та комунікативно доречному їх уживанні. Кожна мовна одиниця має свої можливості в плані мовленнєвого розвитку студентів. Знати їх і максимально використовувати стилістичний потенціал – основне завдання словесника. Крім того, викладач

повинен сформувати у студентів педагогічного коледжу основні комунікативні якості мовлення, як-от: змістовність, точність, доречність, багатство, правильність тощо. Виходячи із суспільних і освітніх функцій української мови, основна мета її вивчення у вищих навчальних закладах 1 – 2 рівнів акредитації полягає у формуванні національної свідомості, духовно багаті мовної особистості, яка володіє вміннями й навичками вільно, комунікативно виправдано користуватися засобами рідної мови.

Вивчення рідної мови є необхідним, бо вона є засобом розвитку особистості як передумови розвитку народу й використовується як засіб пізнання й комунікації. Розвиток людини відбувається в розумовому й емоційному планах.

Комунікативна спрямованість основний принцип методики викладання мови на сучасному етапі. Це пояснюється тим, що постійною потребою сьогодні стало високе практичне оволодіння усним літературним мовленням. Теорія мовленнєвої діяльності передбачає обов'язкове врахування ситуації, контексту, у яких реалізовано певну мовленнєву дію, а також її мотивацію. Саме вона лежить в основі комунікативного спрямування цілісного висловлювання – тексту, зумовлюючи реалізацію його окремих мовних форм.

Одним зі способів зосередження уваги на критеріях вибору слова під час опрацювання теми "Власне українські слова. Синонімічне багатство мови" може бути дидактична гра "Позмагаймося з письменником". Пропонуємо студентам текст, з якого вилучено увиразнюючі засоби, а потрібно знайти й уставити свої, які найповніше відповідали б темі, змісту, колориту висловлювання [1]. Порівнюючи дібрані студентами слова з ужитими поетом, робимо висновок про доцільність авторського вибору лексичних засобів, зокрема про характеристичну та емоційну функцію прикметників та дієслів. Включившись у словесну творчість, студенти не тільки глибше дослідили, осмислили, пізнали красу мови, ті значення в житті кожної

людини й народу в цілому, але й збагатилися відчуттям краси природи, праці, людських взаємин, набули умінь виявити себе в слові [2].

Дидактична гра як засіб інтенсифікації навчання мови в педагогічному навчальному закладі передбачає підвищення ролі тексту як провідного засобу навчання на шляху формування комунікативної компетентності студентів – майбутніх учителів початкової школи.

Література

1. Гайворонська Г. А. Біла ластівка Донбасу: вірші, проза, вистави / Гайворонська Г. А. – Луганськ: Світлиця, 2007. – 108 с.; **2. Сухомлинський В. О.** Слово про слово / Сухомлинський В. О. // Вибр. твори. – К.: Рад. шк., 1976. – Т. 5. – 639 с.